

EUROPA-PARLAMENTET



**SPECIALUDGAVE**

**DET EUROPÆISKE RÅD**  
**den 23. og 24. marts 2006**  
**Bruxelles**

**TALE AF FORMANDEN JOSEP BORRELL FONTELLES**  
**FORMANDSKABETS KONKLUSIONER**



01/S-2006

*Generaldirektoratet for Parlamentets Ledelse*

**DA**

**DA**

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2006)  
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2006)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\2006

---

## FORMANDENS TALE

---

### TALE AF EUROPA-PARLAMENTETS FORMAND TIL DET EUROPÆISKE RÅD - MARTS 2006

Ærede stats- og regeringschefer!

I hvert af de seks år, der er gået, siden Det Europæiske Råd mødtes i Lissabon i marts 2000, har den økonomiske vækst i euroområdet været på under 2%.

Vi er meget langt fra at være den mest dynamiske økonomi i verden.

Perspektiverne i dag ser bedre ud, men i disse magre år er der gået mange arbejdspladser tabt, som det er absolut nødvendigt at vinde tilbage.

Borgerne vil kun kunne engagere sig i det europæiske projekt, hvis EU er i stand til at skabe en solidarisk og bæredygtig vækst.

Dertil kræves der mere aktive og bedre koordinerede reformer og politikker på europæisk plan.

Et af de vigtigste områder i denne forbindelse er energipolitikken, som vil indtage en central plads i Deres drøftelser.

Europa-Parlamentet har med tilfredshed iagttaget, at revisionen af den europæiske vækst- og beskæftigelsesstrategi, som Det Europæiske Råd tog initiativ til sidste forår, har udmøntet sig i nationale handlingsplaner.

Det er et vigtigt skridt fremad, men utilstrækkeligt.

Det er vigtigt, fordi det afklarer kompetencefordelingen mellem nationalt og europæisk niveau. Vi begynder nu at rette op på denne strategis mangel på nationale og sociale proportioner, og vi har fået en bedre forståelse af den europæiske merværdi, den skaber.

Hvis ikke det var sådan, ville De ikke her i Det Europæiske Råd diskutere politikker, der for størstedelens vedkommende hører under den nationale kompetence.

Men det er utilstrækkeligt, for denne strategi ligner fortsat mere en rent vejledende "business plan" end et projekt for det europæiske samfund.

De nationale planer mangler kvantitative målsætninger og konkrete foranstaltninger til at opfylde dem. Og kun 11 ud af de 25 medlemsstater er villige til at udpege en national ansvarlig for denne europæiske vækst- og beskæftigelsesstrategi.

Det er utilstrækkeligt og også inkohærent, fordi forpligtelserne på de indsatsområder, som Kommissionen prioriterer højest, ikke er forenelige med forslaget til finansielle overslag 2007-2013.

---

## FORMANDENS TALE

---

Kommissionen har udtrykt bekymring over de budgetnedsikringer, der rammer programmer, som er af afgørende betydning for strategien:

- forskning og udvikling: 20 mia euro
- innovation: 1 mia. euro
- undervisning og erhvervsuddannelse: 50 % mindre
- små og mellemstore virksomheder: 40 % mindre
- energi: ingen yderligere midler
- eksterne aktioner: 21 % mindre
- transeuropæiske net: klart utilstrækkeligt

På grund af denne manglende kohærens med de målsætninger, som De selv har foreslået, har Europa-Parlamentet med stort flertal forkastet Deres forslag.

Men det har accepteret det som grundlag for de interinstitutionelle forhandlinger.

Disse forhandlinger er ikke nået særligt langt. Der mangler endnu et sidste trilog-møde, men der består fortsat betydelig uoverensstemmelser med hensyn til fleksibilitet og hvilke midler, der er nødvendige til visse udgiftspolitikker, som er af særlig europæisk relevans.

Når vi lægger så stor vægt på dette spørgsmål, er det fordi vi står over for et troværdighedsproblem: EU foreslår til stadighed nye målsætninger og nye indsatsområder, både i de interne politikker - forskning eller energi for eksempel - og vedrørende dets rolle som global aktør uden at give sig selv de midler, der er nødvendige til at gennemføre dem.

Ærede stats- og regeringschefer!

Sørg for, at der ikke skabes større desillusioner i forbindelse med det europæiske projekt. Lad os ikke skabe flere forventninger, som ikke kan opfyldes, og lad os nå frem til en aftale, der gør det muligt at opfylde de forventninger, vi allerede har skabt.

Jeg vil gerne minde Dem om, at enhver midtvejsrevision af de finansielle overslag kræver Europa-Parlamentets samtykke.

Ærede stats- og regeringschefer!

Europa-Parlamentet finder det af afgørende betydning at fuldstændiggøre det indre marked og den frie bevægelighed for kapital, varer, personer og tjenesteydelser.

Derfor glæder det sig over den beslutning, som nogle stater for nylig har truffet om at give afkald på moratoriet for den frie bevægelighed for arbejdstagere fra de nye medlemsstater.

Europa-Parlamentet opfordrer alle de lande, som endnu ikke har givet afkald på dette moratorium, til at gøre det snarest muligt.

---

## FORMANDENS TALE

---

Det er også - efter langvarige diskussioner - lykkedes Europa-Parlamentet at lægge en dæmper på de voldsomme følelser, der har omgivet servicedirektivet.

Mange misforståelser, som dette direktivforslag havde givet anledning til, er blevet afklaret. Nogle medlemsstater så i direktivet en mulighed for at forbedre deres konkurrenceevne på det indre marked. Andre mente, at det indebar en risiko for social dumping. Debatten er blevet forplumret af forvirringen mellem levering af tjenesteydelser og permanent etablering.

Det er lykkedes Parlamentet at finde en mellemvej ved at begrænse servicedirektivets anvendelsesområde, fjerne det polemiske oprindelseslandsprincip, skabe politisk konsensus og undgå konfrontation mellem nye og gamle medlemsstater.

Det er nu Kommissionens opgave at forelægge Rådet et ændret forslag.

Jeg vil gerne opfordre Dem til ikke at kuldaste en så omhyggeligt udarbejdet aftale, der giver mulighed for at udvikle et indre marked for tjenesteydelser og samtidig respektere medlemsstaternes socialordninger.

Europa-Parlamentet anmoder også om, at vækst- og beskæftigelsesstrategien nøje respekterer balancen mellem konkurrenceevne og den sociale dimension.

Denne balance er absolut nødvendig for at sikre borgernes opbakning og bekæmpe fattigdom, dette indgroede problem i det europæiske samfund, som berører 15 % af befolkningen, og som er en målsætning, der praktisk taget er forsvundet fra Kommissionens forslag.

Kombinationen af fleksibilitet og sikkerhed er særligt vigtig for at bekæmpe den dybe følelse af usikkerhed - realitet for nogle og ængstelse for andre - som breder sig blandt mange europæere.

Reformerne betragtes ofte som synonym med lav løn og stadig mere usikre arbejdsforhold. Denne situation kan føre til, at man trækker sig ind i sig selv, hvilket er imod målsætningerne om åbenhed og tilpasning til den verden, som vi ønsker.

Kampen mod usikkerheden ved hjælp af uddannelsesprogrammer bør først og fremmest komme de lavtuddannede arbejdstagere til gode.

Imidlertid viser Kommissionens rapporter, at det ikke er tilfældet. Andelen af lavtuddannede, der deltager i disse programmer, når næppe op på 45 % og i visse lande helt ned på 20 %.

De skal her drøfte et meget vigtigt forslag fra det østrigske formandskab og fra Kommissionen, nemlig at man i 2007 kan tilbyde alle unge et job, en læreplads eller en uddannelse, som gør det muligt for dem at blive integreret på arbejdsmarkedet.

---

## FORMANDENS TALE

---

Hvis der skulle holdes fast ved én enkelt målsætning i Deres konklusioner - der ofte er for lange til at være let forståelige - så burde det være denne. Men det er ikke nok bare at opstille målsætningen. Nu må det være slut med ønsketænkningen. De bliver nødt til at sige, hvordan og inden for hvilket tidsrum De agter at gennemføre den. Og hvordan De vil kontrollere, hvilke resultater der opnås i de enkelte lande.

Husk på Det Europæiske Råds møde i Barcelona i 2002. For at fremme fødselsraten vedtog De at øge antallet af pasningsmuligheder for børn under tre år med 33 % og at fordoble antallet af børnehavepladser for børn mellem tre år og den skolepligtige alder.

Hvad er der blevet ud af dette tilsagn?

Er der nogen, der ved det? Eller er der i det mindste nogen, der husker, hvad det var, man ville opnå?

Lad os nu sørge for, at der ikke sker det samme med lige så prisværdige målsætninger, der efter hurtigt at være blevet glemt kun bidrager til at øge borgernes skepsis.

Ærede stats- og regeringschefer!

Europa-Parlamentet mener, at den økonomiske vækst har behov for passende makroøkonomiske rammer. Derfor ønsker det også en ende på de fragmenterede vækststrategier og en bedre koordination af den økonomiske politik, budgetpolitikken og skattepolitikken.

Det må undgås, at grundlaget for social samhørighed undermineres af konkurrence mellem staterne på det skattemæssige område.

Desuden skal borgerne kunne forstå EU's regler for beslutningstagning.

Hvordan vil De have, at borgerne skal forstå, at det er nødvendig med enstemmighed mellem medlemsstaterne for at fastsætte momssatsen for områder, der ikke er udsat for konkurrence, såsom restaurationsbranchen eller byggesektoren, medens kapitalbeskatningen, der er af afgørende betydning for regionernes konkurrenceevne, kan fastsættes frit af de enkelte stater, uden at EU har noget at skulle have sagt?

For så vidt angår befolkningens aldring og de demografiske udfordringer understreger Europa-Parlamentet immigrationspolitikens særlige betydning. Man kan ikke fastlægge nogen strategi for vækst, beskæftigelse og social samhørighed uden at tage nøje hensyn til denne politik.

Hvilke fremskridt er der rent konkret blevet gjort, her syv år efter Tampere (1999), med hensyn til denne europæiske immigrationspolitik, som De så ofte har proklameret at der er behov for?

Ikke ret mange. Faktisk har Europa endnu ikke fået en immigrationspolitik. Vi beskæftiger os med *migration* og skubber dermed problemet væk fra vore grænser, medens beslutningerne i Rådet (retlige og indre anliggender) er blokeret.

---

## FORMANDENS TALE

---

Immigration - indvandring - skal være synonym med integration i værtslandene og udviklingssamarbejde i oprindelseslandene. Det vil være en alvorlig fejl kun at betragte sagen fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt eller som en løsning på problemet med befolkningens aldring.

Og vi kan ikke bare overlade det til de sydlige middelhavslande, transitlandene eller de lande, der først og fremmest er mål for indrejse, at løse problemet.

Immigration er et europæisk problem.

Og i mellemtiden antager denne banken på vores dør et stadigt mere dramatisk omfang. I løbet af 45 dage er mellem 1.200 og 1.700 immigranter, undervejs i synkefærdige skuder fra Mauretania til De Kanariske Øer, druknet i Stillehavet på vej til det europæiske Eldorado.

EU må imødegå vore dages nye slavehandlere med hensigtsmæssige og faste strategier.

Ærede stats- og regeringschefer!

På Det Europæiske Rådes møde i Hampton Court fremsatte De idéen om en ny europæisk energipolitik.

Så kom den russisk-ukrainske gaskrise, der viste os faren ved vor energiafhængighed.

Europa er blevet klar over sin sårbarhed på energiområdet. Og overtagelsestilbud og modtilbud har understreget energisektorens strategiske dimension i forhold til den nationale suverænitet.

Kommissionens grønne bog er blevet lagt frem. Lad os handle hurtigt!

Energiområdet er selve billedet på de modsigelser, som EU lever i.

Hvordan kan man kombinere medlemsstaternes suverænitet med en uomgængelig reaktion på fælles problemer?

Hvad skal der gøres?

Først må energi gøres til et grundlæggende element i EU's udenrigspolitik. Det er Europa-Parlamentet en klar tilhænger af for at opnå større forsyningssikkerhed.

Der må gøres en beslutsom indsats for at forbedre energieffektiviteten, så der kan opnås en 20 % besparelse på forbruget. Men det kræver mange ændringer i de relative priser og de sociale vaner.

Det er også nødvendigt at drøfte kombinationen af energikilder - det såkaldte "energy mix" - et meget følsomt spørgsmål, der også er tæt knyttet til den nationale suverænitet.

For Europa-Parlamentet er forsyningssikkerhed på lang sigt umulig uden vedvarende energier. Vor teknologiske kapacitet på dette område bør udnyttes i udviklingen af de nye vækstøkonomier, som vil forandre verdenskortet i energimæssig henseende.

---

## FORMANDENS TALE

---

Samtidig anerkender Europa-Parlamentet den rolle, som atomkraften spiller for forsyningssikkerheden på elektricitetsområdet. Atomkraften bidrager til CO<sub>2</sub>-reduktionen, selv om den giver andre miljøproblemer. Lad os tage hul på denne debat uden tabuer.

Men energispørgsmålet står over for et afgørende problem, nemlig at der i virkeligheden ikke findes nogen europæisk energipolitik, men kun en konkurrencepolitik, der anvendes på energi.

Og denne konkurrencepolitik anvendes på et ikke-integreret marked, som mangler grænseoverskridende sammenkoblinger, og hvor liberaliseringen af elektricitetssektoren ikke giver de bebudede resultater.

Forbrugerne har ikke fået nogen gevinst i form af lavere priser eller ydelser af bedre kvalitet. Den europæiske økonomi som helhed har ikke fået noget udbytte i form af større konkurrencedygtighed eller lavere priser.

De gamle monopoler dominerer fortsat markederne, der er ingen grænseoverskridende konkurrence af betydning, de nye aktører får ikke den nødvendige transitkapacitet for gas eller elektricitet, sammenkoblingerne er utilstrækkelige, og store forbrugere er ofte bundet af langsigtede kontrakter, der er indgået før liberaliseringen.

Det er således ikke overraskende, at det indre markeds Europa forvandler sig til skueplads for et nationalistisk hundeslagsmål mellem lande, der ganske vist betragter energien som et strategisk problem, men på nationalt plan.

Europa-Parlamentet har med et overvældende flertal givet udtryk for sin bekymring over de beskyttelsesforanstaltninger, som de forskellige regeringer har truffet mod kapitalens bevægelighed og mod etableringsretten. Og Parlamentet har bedt Kommissionen om med fast hånd at beskytte det indre marked, også for så vidt angår energi og finansielle tjenesteydelser.

Kommissionen efterlyser flere konkurrenter for at skabe større konkurrence. Men hvad enten vi bryder os om det eller ej, er realiteten den, at fusionsprocessen vil fortsætte.

Spørgsmålet er, om den vil foregå på nationalt eller europæisk plan, og hvad der er en passende ramme for regulering.

Hvilken rolle kan konkurrencen spille i elektricitetssektoren, og hvilken rolle spiller public service?

De indleder i dag en debat af enorm betydning for Europas fremtid. Europa-Parlamentet vil deltage aktivt i den, for en europæisk energipolitik kræver megen **politisk** energi.

\* \* \*



---

## FORMANDENS TALE

---

Jeg kan ikke afslutte denne tale uden i min egenskab af formand for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet, der holder møde i Bruxelles i denne weekend, at sige nogle få ord om Mellemøsten.

Ærede stats- og regeringschefer!

Vor relative fiasko med at få nyt liv i partnerskabet med middelhavslændene har givet plads for dem, der fremmer det såkaldte "sammenstød mellem kulturerne". Og at dømme efter valgresultaterne i den arabiske verden i de seneste måneder, er der mange, der støtter dette sammenstød i Palæstina, Egypten, Irak og måske snart i andre lande.

Den erklæring, der den 6. februar blev afgivet af præsidiets i Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet, var den første samlede erklæring om karikatur-krisen og viste værdien af Euromed-forsamlingen som et forum for dialog og samarbejde.

Imidlertid gav tilbagetrækningen af de internationale observatører og det efterfølgende angreb på fængslet i Jeriko, som forhindrede præsident Abbas i at tale til Europa-Parlamentet, islamisterne i området **flere** billeder til at understøtte deres idéer.

På mandag vil vi som parlamentarikere for Europa og for regionen gøre vores yderste for fortsat at skabe en atmosfære af dialog. For at kunne gøre det, er det absolut nødvendigt at ophæve budgetnedskæringerne for MEDA-programmerne. Efter det indtryk af et partnerskab uden partnere, som mødet i Barcelona i 2005 efterlod, kan disse nedskæringer fuldstændig ødelægge Euro-Middelhavprocessens troværdighed.

Bistand fra Rådet og Kommissionen på passende niveau ville være til stor nytte for denne proces og bidrage til det interinstitutionelle samarbejde, som Europa-Parlamentet på ny tilbyder Rådet.

Jeg vil gerne sige Dem tak for at have givet mig lejlighed til at tale til Dem, og jeg ønsker Dem held og lykke med arbejdet.